

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gottlieb Christophori Harles Anthologia Graeca Poetica

Harless, Adolf Gottlieb Christoph

Baruthi, MDCCXCII.

VD18 13527622

Cleanthis Hymnvs.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18225

Νεύεις δ' ὑπὸ κόλπον αἰεὶ κάτω ὄφρ' ὄν,
 Ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατῆσα.
 Ἰλαθι μάκαιρα, δικασπόλε,
 15 Νέμεσιν πτερόεσσα, βίε ῥοπά.
 Νέμεσιν θεὸν ἄδομεν ἀφ' ἑτίταν,
 Πημερτέα, καὶ πάρεδρον Δίκαν,
 Δίκαν τανυσίπτερον, ὀμβρίμαν,
 Ἄ τ' ἂν μεγαλανορίαν βροτῶν
 20 Νεμέσεως ἀφαιρεῖ καὶ Ταρτάρου.

ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ *).

Ὕμνος εἰς Δία.

1 Κύδεις' ἀθανάτων, πολυώνυμε, παγκρατὲς
 αἰεὶ
 Ζεῦ, φύσεως ἀρχηγέ, νόμῳ μέτα πάντα κυ-
 βερῶν,
 2 Χαῖρε' σὲ γὰρ πάντεσσι θεῖμις θνητοῖσι προ-
 σαιυδᾶν.

Εκ

*) Sequutus sum recensionem *Brunchii* in *Gnomiis*
poetis graecis pag. 141. sqq. qui adiecit versionem *Iac.*
Duporti latinam, *Bougainville* gallicam, atque *Pom-*
peii italicam. Separatim ediderunt illum hymnum et
 tam critice quam grammaticae ac philosophice interpretati
 sunt cl. *Frid. Guil. Sturz* in praesenti Professor *Geranus*,
 qui versionem cl. *Gedikii* metricam vernaculam (ex Mu-
 seo Germanico a. 1778. in. Iul. ubi pag. 19 — 28. adie-
 ctus est brevis commentarius et diff. de Stoicorum theo-
 logia,) subiecit, Lipsiae 1785. 4. et cl. *Hermann Hei-*
mart Cludius cum comment. copioso doctaque introdu-
 ctione, Gottingae, 1786. 8. Quos libros magistri con-
 sulent. Quare, ne moles libelli cresceret, nullas ego ad-
 ieci animadversiones.

Ἐκ σὲ γὰρ γένος ἔσμεν, ἱῆς μίμημα λαχόντες
Μοῦνον, ὅσα ζῶει τε καὶ ἔρπει θνήτ' ἐπὶ
γαῖαν. 5

Τῷ σε καθυμνήσω, καὶ σὸν κράτος αἰὲν αἰείσω.
Σοὶ δὴ πᾶς ὅτε κόσμος ἐλίσσόμενος περὶ γαῖαν
Πείθεται, ἢ κεν ἄγης, καὶ ἐκὼν ὑπὸ σείῳ κρᾶ-
τεῖται.

Τοῖον ἔχεις ὑποεργὸν ἀνικῆτοῖς ἐνὶ χερσίν
Ἀμφήκη, πυρόεντα, αἰεζώοντα κεραυνόν. 10
Τῷ γὰρ ὑπὸ πληγῆς φύσεως παντ' ἐρρίγασιν,
Ὡς σὺ κατευθύνης κοινὸν λόγον, ὅς διὰ πάν-
των

Φοιτᾷ, μιγνύμενος μεγάλοις μικροῖς τε φάεσ-
σιν.

Ὅς τόσσος γεγαὼς ὑπάτος βασιλεὺς διὰ παν-
τός — —

— — — — — 15
Οὐδέ τι γίγνεται ἔργον ἐπὶ χθονὶ σοῦ δίχα,
δαῖμον,

Οὔτε κατ' αἰθέριον θεῖον πόλον, οὔτ' ἐνὶ
πόντῳ

Πλὴν ὅποσα ῥέξσι κακοὶ σφετέρῃσιν ἀνόiais
Ἀλλὰ σὺ καὶ τὰ περισσὰ ἐπίσασαι ἄρτια θεῖ-
να,

Καὶ κοσμεῖς τὰ ἄκοσμα, καὶ εὖ φίλα σοι φίλα
ἔσιν. 20

Ὡδε γὰρ εἰς ἐν ἅπαντα συνήρμοκας ἐδλά κα-
κοῖσιν,

Ὡς θ' ἓνα γίγνεσθαι πάντων λόγον αἰὲν ἔόντα,
F. 3 "Ον

Ὅν φεύγοντες ἑῶσιν, ὅσοι θνητῶν κακοί ἐσσι,
 Δύσμοροι, οἳ τ' ἀγαθῶν μὲν αἰεὶ κτῆσιν ποθέ-
 οντες,

25 Οὐτ' ἐσορῶσι Θεοῦ κοινὸν νόμον, οὔτε κλύουσιν,
 ὦ κεν πειθόμενοι σὺν νῶ βίον ἐθλὸν ἔχοιεν.
 Αὐτοὶ δ' αὖ ὁρμῶσιν ἄνευ καλῆς ἄλλος ἐπ'
 ἄλλα,

Οἱ μὲν ὑπὲρ δόξης σπασθὴν δυσέριζον ἔχοντες,
 Οἱ δ' ἐπὶ Κερδοσύνας τετραμμένοι οὐδενὶ κόσ-
 μῳ,

30 Ἄλλοι δ' εἰς ἄνεσιν, καὶ σώματος ἡδέα ἔργα,
 Σπένδοντες μάλα πάμπαν ἐναντία τῶνδε γε-
 νέσθαι.

Ἄλλὰ, Ζεὺ πάνδωρε, κελαινεφές, ἀρχικέ-
 ραυνε,

Ἀνθρώπους ῥύοιο ἀπειροσύνης ἀπὸ λυγρῆς,

Ἦν σὺ, πάτερ, σκέδασον ψυχῆς ἀπο, δὸς δὲ
 κύρῃσαι

35 Γνώμης, ἥ πίσυνος σὺ δίκης μέτα πάντα κυ-
 βερᾷς,

Οφρ' ἂν τιμηθέντες ἀμειβώμεθα σε τιμῇ
 Ὑμνεῖντες τὰ σὰ ἔργα διηνεκές, ὥς ἐπέοικε
 Θνητὸν εἶναι· ἐπεὶ οὔτε βροτοῖς γέρας ἄλλο τι
 μεῖζον,

Οὔτε Θεοῖς, ἥ κοινὸν αἰεὶ νόμον ἐν δίκῃ ὑμνεῖν.

Ἀριστοτέλῃς σκόλιον εἰς Ἑρμείαν *).

Ἄρετὰ πολύμοχθε γένει βροτείῳ,

F 4

Θήρα-

*) De scolio hoc, quod ab aliis *παιων* vocatur, v. Fabricii B. Gr. vol. II. pag. 111. sq. ubi plura adscripti. Seruauerunt id *Diogen. Laert.* V. 5. *Athen.* XV. 16. et *Stobaeus* Sermo I. ad cuius editionem Gesnerianam in margine exempli, quod habeo, manu sua C. Rittershusius id in breuiiores versus distinxerat et quaedam in eo correxerat: atque ego, prouti ille distinxerat atque emendauerat, in Opusculis meis varii argumenti, pag. 181. euulgavi. Plures autem viri docti in illo emendando interpretandoque melius versati sunt. In *Hurdii* Commentario in Epp. Horatii ad Pisonem etc. et interpretat. germanica cel. Eschenburgii, tom. I. pag. 166. est typis repetitum, et aliquot locis, praecipue versu 6. ab Anglo quodam docto tam feliciter emendatum, ut Cludius, Koeppen et Degenius (in edit. Anacreontis Altenburgensi pag. 195.) eum sequerentur. Exstat quoque in *Brunckii* Analect. poet. gr. tom. I. pag. 177. aliter distinctum, nec dum satis emendatum, sed tom. III. in notis pag. 32. est repetitum, sicuti vir doctus Anglus constituit et correxit. Ab Eschenburgio subiuncta est versio *Eberti* germanica, addita quondam *de la Nauze* comment. de carminibus vet. graecor. in *Hagedornii* operibus poeticis, part. III. pag. 257. Vberius tamen interpretati sunt hoc carmen et de occasione atque argumento illius egerunt diligentius *Cludius* in *Biblioth. der alten Litterat. und Kunst*, part. III. pag. 32. sqq. qui varietatem lectionis ab expositione grammatica separavit, suamque adiecit versionem germanicam, atque *Koeppen* in singulari libello: *Aristoteles Skolion auf Hermias: erläutert von I. Henr. Just. Koeppen.* Hildesiae 1784 8. cum versione Cludii vernacula, ad quorum commentarios ego magistros ablegare breuitatis studiosus egor. — Hermias, qui primum fuit seruus, dein, probabiliter manumissus, Platonis et Aristotelis discipulus, ingenio et virtute effecit, ut post mortem veteris sui domini, tyrannidem in Atarnenses